

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1875-12-09)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1875-12-09)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 77. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000053.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Aulestad i Gausdal 1875. 9. dec.

Ja, du kæreste ven,

du er lige så dum som min bror og andre slige såkaldte kloge forrætningsfolk, du råder og råder til at beholde obligationerne og gøre afbetalingerne årlig på de gode betingelser, som jeg har. Det kommer af, at der er ikke poesi i jer. I skønner ikke, at mig er det ingen ting at tabe 1000 spd. mod den følelse: at stampe på min egen grun og sige mig selv: »dette er mit! Ingen fræmmed ejer en skilling i det!«

Den tiende januar 1876.

Altså en måned lå dette! — Idag driver mig den efter-rætning, at du ikke, som jeg dog så instændig bad dig, efter hvært jeg sendte korrektur-arkene lod Lobedanz få dem; men væntede dermed til lige in i december! Dette er historien om igen fra »brudeslåten«, hvor du glæmte den aftale, jeg traf mundtlig med dig efter Grundtvigs begravelse. Dette har været tab for mig i en overmåde svær pænge-tid, idet det fræmdeles står på, at hverken kan jeg få mine obligationer (som er godt endosserede!!) solgte eller for tiden et lån på dem, som jeg gider tage.

Den 15de jan. 76.

Jeg har nu fåt (igår først!) din bogpakke, hvorfor du i vænlighed takkes og i overgivenhed omfavnes! Her er hælge-dags-kost for lang tid. Kvinnerne jubede. To bøger havde jeg ønsket med: Det gyldne skind og Knud Gyllenstjerne.

s. 78 Men jeg skal skaffe mig dem. — »Fra Fjæld og Dal« fant jeg forbandet tynd Men mine beklagelser skal du ællers ikke tage dig nær af; de er som stormen over huset, borte med det samme. I det hele har jeg så godt humør; en liden melankolsk stæmning forsøder kun den hjemvæ- dende glade time.

For det gamle år være du takket fra familie og mig, som ingen annen, ja, som ingen annen! Gud lønne dig din troskab, din grejhed, din sjæls-sødme.

I land-livet er jeg lige forælsket. Jeg bytter det aldrig mere in for byen. Vil Gud, at jeg skal få beholde og udvikle denne gård, så vil jeg arbejde og dø her og gøre det til min families samlings-sted, fader-bord og hoved-glæde. Dens hjælpe-kilder, når de udvikles, er overordentlige. Skog, jagt, fiskeri, vand til at drive med, og en frugtbarhed, som er overordentlig.

Jeg skriver vækselvis på et drama og en fortælling. Det er to »fine« ting. Gud give mig lykke med dem! De er to våge-stykker.

Din forrætning udvider sig evigt, som jeg ser. Kristofer Janson burde du se til at få tag i. Han er nu en ganske annen karl æn han var. Han har gjort lykke med sin Dan sketid, megen lykke blant folket. Der er intet had til Danmark i den, som Eders dumme Dagblad har sagt. Han har en fortælling færdig »Den Bergtekne«, som ikke alene er det bedste, han har skrevet; men vil blive en stærkt læst bog. Den er meget mærkelig; — stærk, rørende.

Hvordan går det dine hus-vænnere? Hvorledes bor I nu? Hvor de unge, hvor du? Hvormange folk har du forræsten? Sæt mig lidt in i det, så jeg kan leve lidt af dit liv med. — Gud være nu med i Nordens sag! Den slesvigske optager mig fræm- deles så stærkt, ligesom den folkelige kamp. Men jeg tror, at jeg i bægge er i samfun med fræmtiden, så jeg tør se ud over alle unødige bekymringer, i hvorvel Slesvigernes nød skærer mig i hjertet med kniver, ræt som det er, så det koster at trøste sig med: hvad den ene slægt græder i troskab, skal den næste høste i fryd.

Du er naturligvis lige stok-konservativ som altid. Du vænter meget af Københavns befæstning mod Tyskerne, men intet af en annen politik mod Tyskerne; du mener Berg og vænnere er kæltringer, og at dette fører Fanden i vold o. s. v. O. s. v. Ja, ja! Men du lever længe nok til at angre og forbedre s. 79 dig, vil jeg håbe! Og jeg skal da give dig absolution med værdighed.

Lev væl! Hils den kære Greensteen og din søde familie! God lykke ud af din harmoniske ævne til at dømme og bedømme! Gud signe din Kærlighed, så den ikke tager stød af for store skuffelser. Gud give dig også lidt glæde i det kommende år af den uroligste, utålmodigste, uberegneligste af alle dine vænnere, din innerlig hengivne

Bjørnstj. Bj